

MF Frank Aaen
Enhedslisten

29. marts 2006
Ref. 06-000026-31

Kære Frank Aaen,

Ved brev af 8. marts 2006 har du bedt mig om at rette henvendelse til regeringen i Muhammedsagen med henblik på at præcisere regeringens særlige forpligtelser over for Det Udenrigspolitiske Nævn. Du henviser til grundloven og nævnsloven samt til Nævnets inddragelse i sagen frem til den 24. januar i år

Som nævnt i mit brev til dig af 9. marts 2006 har jeg indhentet en kommentar fra regeringen til din klage og drøftet sagen med de øvrige præsidiemedlemmer.

Udenrigsministeren anfører i brevet af 23. marts 2006 (vedlagt), at det som bekendt ifølge grundloven og nævnsloven er overladt til regeringen at skønne, hvornår der foreligger en situation, som enten er af større udenrigspolitisk rækkevidde eller af udenrigspolitisk betydning i øvrigt, og som fordrer inddragelse af Nævnet. Og det anføres, at det var der efter regeringens skøn ikke tale om, før sagen udviklede sig i sidste halvdel af januar i år.

Din henvendelse giver anledning til følgende bemærkninger:

Præsidiet tillægger det principielt stor betydning, at regeringen tilvejebringer fyldestgørende oplysninger til brug for Folketingets arbejde.

Som nævnt af udenrigsministeren er det i første omgang overladt til regeringen at skønne, hvornår der foreligger en situation, som fordrer inddragelse af Nævnet. Regeringens skøn er dog som altid undergivet almindeligt ministeransvar og kan naturligvis være genstand for kritik fra Nævnet eller Folketinget. Som du også nævner, har Det Udenrigspolitiske Nævn tidligere, f.eks. i Østrig-sagen og ubådssagen, præciseret regeringens pligt til at informere og inddrage Nævnet.

Præsidiet finder i overensstemmelse hermed, at spørgsmålet om rådføringspligtens overholdelse som udgangspunkt bør drøftes i Nævnet, hvor også spørgsmålet om fremsendelse af dokumenter m.v., jf. udenrigsministerens brev, kan indgå.

I lighed med den praksis, der har udviklet sig med hensyn til vurderingen af lovforslags forhold til grundloven, hvor formanden kun ved åbenbar grundlovsstrid vil indstille forslag til afvisning, finder Præsidiet, at kun en åbenbar tilsidesættelse af grundlovens § 19, stk. 3, bør give anledning til en tilkendegivelse fra formandens side.

Skal formanden og næstformændene tildeles en vigtigere rolle i forfatningskontrollen bør det ske efter en principiel drøftelse mellem Folketingets partier, herunder om de værktøjer Præsidiet skal have rådighed over for at løfte opgaven.

Med venlig hilsen

Chr. Mejdahl